

ГЕОРГИ КОНОВСКИ

НОВАТА ТЕХНОЛОГИЯ

chitanka.info

— Госпожо, ама от маса години хората ползват компютър...

— Алооо, аз чакам от час вече...

— Вие подигравате ли се с тая папка?

— Мале, ама се пипка...

— Ей, на вас тук, ако ви броят загубените часове за работно време, за мен е пропиляно...

Опашката отново се разбушува. За трети път през последните десет минути. Не бяха мнозина — нейде дванайсет-тринайсет човека. И първият беше чакал само два часа...

А бяха недоволни, защото чиновничката бавно, строго, последователно и леко пренебрежително отново стана от въртящия се стол, отиде до класьора с папките и извади поредната. Както направи с предния чакащ. Наистина, пред нея имаше компютър, но екранът му даже не светеше. За разлика от тоя пред младата чиновничка на вътрешния ред бюра. Която девойка беше много ангажирана — добре се виждаше, че е влязла в сайт за самотни сърца и усилено изучава саморекламите на яки жребци. Поне по снимките...

— Госпожо, една справка само ми трябва... Има я на сайта ви — но ми я искат на хартиен носител — каза почти яростно първият.

— Да, добре, господине — чиновничката беше ледено учтива. Нямахме как да се отпусне и наругае тоя дембел, дето е дошъл да й разваля деня с някакви искания. Че я кара и да работи. — Зная къде е. Но се налага да ползвам нашия формуляр...

— Защо, бе джанъм? — мина оня на истерично-фалцетен диалект.

— Нарездане. — И тя вдигна пръст. — От началника...

— Какво нареждане?

— Господине, аз съм само изпълнител. Ако желаете, оставете опашката, идете се запишете за прием и той ще ви обясни...

— Прием? Сега?

— Е, не сега. — Тя говореше, а пръстите й сръчно прехвърляха документацията в папката. — Сега началникът е на конференция за доброто обслужване на клиентите. Заедно с някои други шефове. Ще свършат в четвъртък, после ден за тийм билдинг, после...

— Айде, ма паткоооо — изрева нервен младеж отзад. — Айде, ма, о!

Чиновничката възмутено погледна, но запази добрия тон:

— Уважаеми господине, имайте малко търпение... Ето — този клиент, после още... Да, още трима и... А, извинете, може и да не стигнем до вас. Наближава края на работното време...

Опашката се развълнува, посипаха се нецензурни изказвания и определения, един-двама даже размахаха закана̀тено юмруци...

В сутерена новоназначеният началник на енергийния отдел погледна още веднъж издигащата се стрелка на екрана и доволно каза:

— Чудесно! Планът за днес е преизпълнен, а има още почти час...

И потри ръце. Бог да благослови изобретателя, открил как да превръща гнева, истерията, психиатричните изблици, нервните цунамита в енергия. Която апаратурата акумулираше в огромните батерии и после осветяваха целия град в продължение на поне 24 часа...

Но, разбира се, трябва да отчете и трудната работа на чиновниците. Не е лесно да докараш до ярост кротките, дресирани да слушат и изпълняват, свикналите на подчинение и глуха кротост граждани. Обаче, успяваха. И вече планираха да изнасят енергия. Пък следващата седмица, когато започнат приеманията на данъчните декларации... Идваха бели нощи...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.